

Søren Petersen, Jenningkæret

Mange gange har vi i Optimisten bragt artikler og biografier fra hans hånd. Ikke alle ved hvem han var, så nu er det på tide at fortælle lidt om ham og hans livsbane.

Søren Petersen blev født i Hedeskov ved Thorsager i 1885. Allerede som 10-årig kom han ud at tjene på Lykkegården ved Skarresø. Lige fra barn af læste han meget og havde planer om at blive journalist. Som 14-årig skrev han sin første biografi og fik den optaget i Grenaa Folketidende. Den handlede om Frederik Barfoed.

Som ung tog han et højskoleophold i Ollerup og der blev han interesseret i den grundtvigske bevægelse. Det førte til at han fortsatte på Askov Højskole i to vintre, og blandt hans kammerater der var bl.a. senere statsminister Knud Kristensen, biskop Øllgaard og Bertel Dahlgaard. De havde bl.a. en diskussionsklub, som de kaldte "Det grønne baand"!

Efter disse ophold kom han på Højskolelærer-kursus og efter endt uddannelse blev han så ansat

som lærer på Djurslands Højskole i Lyngby i årene 1907-14. Det var rige, men travle år. Han var mest historielærer, men tog også del i mange andre fag og var med til utallige andre aktiviteter. Det var lange arbejdsdage, og han brændte nok sit lys i begge ender, for i 1914 forlod han Lyngby og blev lærer på Voldby Højskole, inden helbredet ikke holdt længere. Lægerne frarådede ham at fortsætte som lærer og rådede ham til at vende tilbage til landbruget, hvilket han modstræbende måtte gå med til.

Samtidig havde han den store sorg at miste sin første kone, så i 1915 købte han ejendommen "Jenningkæret", som lå mellem Skarresø og Bugtrup. Han kendte jo egnen fra sin barndom. Navnet kom fra de mange enebær på egnen. Jenning er et gammel dansk ord for enebær.

Ejendommen var udstykket i 1910 fra Thygesminde i Astrup (Astrupvej 26). Der knytter sig en makaber historie til stedet. Søren Petersens barnebarn Mogens Rerup har fortalt at den berygtede Dagmar Overbye boede på stedet et års

tid omkring 1912. Hun blev kendt under navnet ”Englemagersken” og var nok den største masse-morder i danmarkshistorien. Som plejemor dræbte hun over 25 småbørn i København. Hendes tilknytning til Skarresø var den at hendes far var født i byen.

Det var dog ikke nok for Søren Petersen at drive jorden. Nu begyndte hans skriveri for alvor. Han tog fat på personalhistorie og startede med at beskrive personer lige fra Marsk Stig og videre op gennem de mange århundreder til vor tid. Det var mest personer fra Djurslands gamle slægter, han beskæftigede sig med. Det blev til langt over 150 kronikker, som alle blev optaget i dagblade på egnen, mest i Grenaa Folketidende og Randers Dagblad. Foruden disse kronikker har han skrevet utallige foredrag, levnedbeskrivelser og egnsbeskrivelser fra omegnen. Bl.a. har han skrevet meget om barndomsoplevelser og han har også lavet en lang liste over stednavne i Skarresø sogn. Hans arbejde med personalhistorie har bidraget til skildringer af egnens historie på en enestående og værdifuld måde, for hans beskrivelser er både pålidelige og historisk korrekte. Utallige er de bøger han har pløjet sig igennem for at samle materiale, og det er beundringsværdigt, at han har kunnet gennemføre det. Han mente selv at hans gamle drøm i ungdommen om at blive journalist lå bagved skriveglæden.

Nogle år efter overtagelsen af ”Jenningkjæret” blev han igen gift, denne gang med en gammel elev fra Lyngby, Marianne. Igennem årene kom der 4 børn, Hanne, Hjarne, Vagn og Ellen. De to ældste blev begge lærere.

Denne artikels forfatter husker udmærket Søren Petersen. Omkring 2. verdenskrig var det på mode for børn at samle på Richs-mærker og jeg opsøgte Marianne for at få deres kaffe-mærker og blev altid venligt modtaget af dem begge. Et par gange så jeg ind i stuen og var meget imponeret af alle bøgerne.

Nu skal man ikke tro, at landbrug og skrivevirksomhed var nok for Søren Petersen. Han fik også tid til mange andre gøremål. Han var i mange år formand for Kirkeligt Samfund i Kolind og Omegn, han var med i Kolind og Omegns Husmandsforening, Afholdssagen, Skarresø Brugsforening og Ungdomsforeningen i Skarresø.

Desuden var han meget brugt som foredragsholder og var heller ikke bleg for at sætte sig til orglet, både hjemme og ude.

Politisk var han nok radikal og var med til at starte et radikalt blad i Grenaa, ligesom han flittigt skrev læserbreve om partiet og dansk politik i en

årrække. På et tidspunkt brød han dog med det radikale parti – vist nok på grund af deres politik om Sydslesvig.

Midt i 50erne flyttede han og Marianne til Kolind. De købte Enghøj på Vesterågade og overdrog ”Jenningkjæret” til datteren Ellen og hendes mand Karl Rerup.

Han cyklede dog tit ud og hjalp med alt muligt markarbejde, men ordene flød fra ham i en stadig stigende strøm, og det er utroligt at han var i stand til at finde nye emner at skrive om.

I 1974 startede man Midtdjurs Lokalarkiv og der kom forslag om at gøre Søren Petersen til leder af arkivet. Han var meget smigret over tilbuddet, men måtte dog takke nej, da han syntes han var for gammel. Han var på det tidspunkt 88 år, men var dog med til at give gode råd i starten og hjalp til, da Musse Laursen blev den første leder af Lokalarkivet.

Søren Petersen døde som 91-årig i 1977. Marianne døde kort efter.

For lokalhistorikere er Søren Petersen ikke til at komme udenom. Man kan altid finde oplysninger ved at lede i hans efterladte skrifter.

Midtdjurs Lokalarkiv er i besiddelse af ALLE hans værker. Det drejer sig om bøger som han selv har indbundet i stift bind.

Knud Jensen

XX

Vi har modtaget:

Hvordan kan ældre mennesker der er fyldt mere end 80 år få fornyet deres kørekort? Og det bringer os til det næste spørgsmål: Hvordan kan en læge vurdere personer over 80 år til fortsat at køre? Med alderen svigter dømmekraften ind imellem, og resultatet kan blive, at man kommer til at køre i den forkerte kørselsretning. Et fænomen, der betegnes som spøgelsesbilist.

Det oplyses i medierne, at en ældre mand i Syddjurs – fyldt 100 år – stadig befinder sig i trafikken!

Må jeg hermed opfordre alle ældre om at overveje, om de fortsat føler sig friske nok til at besidde et kørekort.

Helge Laursen